

Verkferli

Sóttmengaður úrgangur vegna dýrasjúkdóma

Júní 2010

1.

1. MATVÆLASTOFNUN OG UMHVERFISSTOFNUN

1.1.1. Tilkynning um smitsjúkdóm, mat á úrgangi og hve aðkallandi förgun er

Matvælastofnun (héraðsdýralæknir) tilkynnir Umhverfisstofnun, heilbrigðiseftirliti viðkomandi svæðis og sóttvarnalækni (ef um súnu er að ræða) þegar sterkur grunur um smitandi dýrasjúkdóm vaknar og þegar hann er staðfestur eða afskrifaður. Stofnunin (héraðsdýralæknir) metur og ákveður hvað skuli meðhöndlast sem sóttmengaður úrgangur, hvort úrganginn megi nýta á einhvern hátt og hvort hann þurfi sérstaka meðhöndlun fyrir förgun eða nýtingu. Taka skal mið af reglugerð um meðferð og nýtingu á slátur og dýraleifum, nr. 820/2007. Stofnunin leitar eftir álitni sóttvarnalæknis (ef um súnu er að ræða), og tilkynnir um ákvörðunina til Umhverfisstofnunar og hlutaðeigandi heilbrigðiseftirlits. Stofnunin metur einnig hversu hratt förgun úrgangsins þurfi ganga, með hliðsjón af eðli sjúkdómsins.

Mjög smitandi úrgangur:

Matvælastofnun sækir um leyfi Umhverfisstofnunar til bráðaförgunar (afrit skal sent heilbrigðiseftirliti). Umhverfisstofnun gefur út leyfi til bráðaförgunar að fenginni umsögn hlutaðeigandi heilbrigðiseftirlits. Umhverfisstofnun tilkynnir hlutaðeigandi heilbrigðiseftirliti um flutningsleið úrgangsins.

Sjá nánar:

LBE-098: Leiðbeiningar um meðhöndlun, nýtingu, flutning og förgun úrgangs sem er sóttmengaður vegna dýrasjúkdóma.

Ausvetplan. Operational Procedures Manual. Decontamination:

<http://www.animalhealthaustralia.com.au/programs/eadp/ausvetplan/operational-procedures-manuals.cfm>

2.

2. HEILBRIGÐISEFTIRLIT OG UMHVERFISSTOFNUN

2.1.1. Tillaga um förgun eða nýtingu úrgangsins og skilyrði varðandi flutning

Heilbrigðiseftirlit hlutaðeigandi svæðis leggur fram tillögu í samráði við Umhverfisstofnun um hvort úrgangurinn skuli nýttur eða honum fargað, og í kjölfar þess hvar og hvernig það skuli gert. Heilbrigðiseftirlitið leitar eftir samþykki Matvælastofnunar (héraðsdýralæknis), sóttvarnalæknis, rekstraraðila förgunarstaðar og ef um er að ræða förgunarstað á öðru landsvæði skal einnig leitað eftir samþykki hlutaðeigandi heilbrigðiseftirlits. Við gerð tillögunnar skal tekið tillit til smitvarna, umhverfisverndar og hagkvæmni. Ef einhver umsagnaraðila gerir athugasemd við tillöguna skal heilbrigðiseftirlitið leggja fram tillögu að lausn í samráði við UST, og leita því næst aftur eftir samþykki allra fyrrnefndra aðila. Þegar samþykki allra liggur fyrir jafngildir það umsókn um undanþágu frá starfsleyfi viðkomandi förgunarstaðar um förgun sóttmengaðs úrgangs og Umhverfisstofnun veitir leyfi. Því næst lætur heilbrigðiseftirlitið eiganda úrgangsins vita um niðurstöðuna.

Heilbrigðiseftirlitið setur fram skilyrði um smitvarnir við flutning á sóttmengaðum úrgangi og sendir til flutningsaðila, Matvælastofnunar (héraðsdýralæknis), rekstraraðila förgunarstaðar og Vinnueftirlitsins. Heilbrigðiseftirlit þeirra svæða sem úrgangurinn er fluttur um hefur eftirlit með flutningnum. Heilbrigðiseftirlit þess svæðis sem förgunarstaður er í hefur eftirlit með förgun úrgangsins, og þrifum á tækjum sem koma í snertingu við úrganginn.

Sjá nánar:

LBE-098: Leiðbeiningar um meðhöndlun, nýtingu, flutning og förgun úrgangs sem er sóttmengaður vegna dýrasjúkdóma.

LBE-097: Leiðbeiningar um flutning sóttmengaðs úrgangs.

LBE-096: Leiðbeiningar um þrif og sótthreinsun flutningabíla og gáma sem notaðir hafa verið til að flytja sóttmengaðan úrgang.

Ausvetplan. Operational Procedures Manual. Disposal:

<http://www.animalhealthaustralia.com.au/programs/eadp/ausvetplan/operational-procedures-manuals.cfm>

3.**3. EIGANDI ÚRGANGSINS****3.1.1. Tímasetning förgunar og greiðsla kostnaðar**

Eigandi úrgangsins (fyrirtæki eða einstaklingur sem úrgangurinn fellur til hjá):

- i. Tilkynnir rekstraraðila förgunarstaðar um hvenær fyrirhugað er að flytja úrganginn.
- ii. Tilkynnir Matvælastofnun (héraðsdýralækni) og heilbrigðiseftirliti þess svæðis sem úrgangurinn skal fluttur til og sem úrgangurinn skal fluttur um, hvenær flutningur og förgun muni fara fram.

Þessi liður á þó ekki við þegar um er að ræða bráðaförgun, sjá lið 1.

Eigandi úrgangsins greiðir kostnað vegna flutnings og förgunar úrgangsins, nema ef um er að ræða úrgang sem fellur til vegna sjúkdóma sem tilgreindir eru í viðauka 1A með lögum um dýrasjúkdóma nr. 25/1993 og í sérstökum tilfellum aðra sjúkdóma samkvæmt ákvörðun ráðherra hverju sinni.

